

POJKE MED BLÅ MÖSSA. 1918, olja på duk, Jönköpings läns konstförening/Gannevikssamlingen.

BARN MED HYACINT. 1922, olja på duk, privat ägo.

VERA NILSSON 1956.

Bild: JOHN STRIDH

ny mark i flera avseenden – konstnärligt, feministiskt och politiskt. Hon värjde sig mot många konventioner men trots det, eller kanske på grund av sin omutlighet, blev hon som första kvinna invald i Konstakademien 1954. Oavsett framgångarna förblev hon mycket självkritisk. Ständigt i färd med att ändra teknik, tvivla, slänga eller hänga misslyckade

de målningar uppochner i ateljén så att de inte störde. Kraven var också höga på köparna av hennes konst, hon ville försäkra sig om att ägarna förstod den och hon förbehöll sig rätten att ändra i målningarna även efter det att de blev sålda.

SEPARATUTSTÄLLNINGAR HADE HON bara ett fåtal eftersom de störde

arbetsron. Med andra ord finns nu en ovanlig chans att se en mästertlig och hängiven målare, som tyvärr inte längre kan kräva att själv få disponera sina dukar och ett rum som kan läsas, så som hon gjorde en gång på museet i Jönköping 1960.

MAGDALENA DZIURLIKOWSKA

KONSTLÖRDAG

Anna Persson

■ Göteborgs Konstförening
■ T o m 12/10

Beige brukar beskrivas som en tråkig färg, en färg som smälter in. I Anna Perssons *Om beige* har jag tänkt stå färgen för normativt förtryck. Persson minns förskolan och de påringade sovstunderna. Skulpturgubbarna av randiga madrasser – åtsnörda med skärp – drar tankarna till tvångströjor. Barnsligt och sadistiskt – en otippad kombination. Målningar i glassiga färger med spontana utrop som "ÖHH" och "ÅHÅ" hänger runtomkring. På nära håll ser vi klaustrofobiska landskap – sällskapsrum, klungor av folk – inuti bokstäverna. Det är en charmig utställning med en rebellisk underton. Det handlar om att inte passa in, vare sig man vill eller inte. Snabba på och se, för utställningen stänger på söndag.

Claes Hake

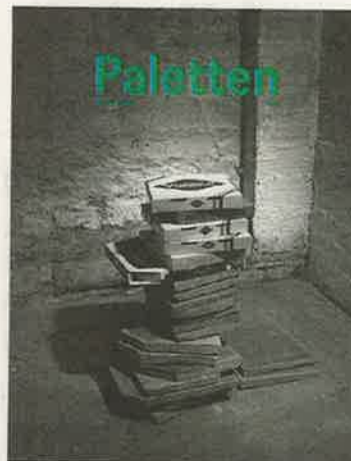
■ Galleri Thomassen
■ T o m 26/10

Claes Hake är kanske mest känd för sina monumentalastalskulpturer men hans konstnärskap rymmer förstås mer än så. I den pågående utställningen på Galleri Thomassen visas en del oväntade alster från 70-talet och framåt. De äldre verken utgörs av knådade byster och avslitna lemmar samt tecknade porträtt i höstfärger och blyerts, några av dem är mystiskt läskiga. I en annan del av galleriet presenteras nyare abstraktioner som för tankarna till kalligrafi och flytande rost. Linjen utmärker sig och den flödar elastiskt. Hakes artist's books är favoriter. Kol och krita dansar över det nepalesiska pappret och ringar in den musikaliska och spänstiga kvaliteten som syns i resten av utställningen.

Paletten #297

Om man känner sig utmattad efter Kulturnatta kan det vara skönt att stanna hemma och läsa. Nya numret av Paletten är matigt och tänkvårt. En viktig frågeställning rör historieskrivningen och förvaltandet av gårdagens bilder. Förintelsen och dess fruktansvärda dokumentationer diskuteras och tonvikt läggs på presentationsformerna, vilka beskrivs som avgörande i en tid där det enskilda fotot har förlorat sin autentiska tyngd. Utöver detta kan vi bland annat följa Sara Arrhenius skrivbordsfunderingar samt kontroverserna runt Sydneybiennalen. Det historiska perspektivet samt hur maktstrukturer kan utmanas är återkommande teman som utvecklas under läsandets gång.

SARA ARVIDSSON